

MATKAKERTOMUS

Risto Mäkinen

RIL-Seniorit Brysselissä 22.9.-26.9.2015

Tiistaiaamuna 22.9. saavuimme Brysselin kentälle, jossa oli heti terminaalissa kunnon kävely matkalaukkuja hakemaan. Siinä karisivat viimeisetkin unen rippeet silmistä mutta tulihan samalla katsaus lentoaseman kaupalliseen tarjontaan. Matkanjohtajamme Petri Janhunen oli kokenut Brysselin kävijä ja johdatti meidät perille ja löysimme myös oppaamme Kaarina Leskisen. Hän oli vuoden 1962 Miss Suomi ja suunnilleen samaa ikäluokkaa matkalaisten kanssa ja kokemusta oli kertynyt monenlaisista ryhmistä.

Aloitimme kiertoajelulla tutustumalla Brysselin tärkeimpiin nähtävyyksiin. Ajeltiin pienessä sateessa ja nähtiin Kuninkaallinen palatsi ja puutarha, EU-parlamentin ja komission rakennukset. Sateen hellittäessä ulkoiltiin sopivasti ja tuli nähtyä eduskuntatalon kokoinen oikeuspalatsi, jonka lämmitys hiilillä oli työllistänyt satoja ihmisiä. Ja sitten lisää nähtävyyksiä.

Brysselin maailmannäyttelyyn vuonna 58 rakennettiin tunnuksiksi jättiläiskokoinen rauta-atomi, Atomium. Jokainen pallo on 13 m halkaisijaltaan ja putkissa liukuportaat eli atomin sisällä voi liikkua ja nousta ylös ihailemaan maisemia. Rakennelma on jouduttu jo kerran korjaamaan ja on päällystetty ruostumattomalla teräksellä. (<http://atomium.be/>).

Brysselin ydin on Grand Place eli suurtori. Sitä ympäröi Kaupungintalo, Kuninkaan talo ja useiden ammattikuntien talot. Tihkusateessakin oli turisteja runsaasti ja tässä vaiheessa kuivin paikka oli kurkku ja sille saatiin kostuketta perinteisen Kwak oluen avulla. Sitten olikin aika bussikuskin viedä ryhmä Marivaux-hotellille. Vanha teatterirakennus oli saneerattu hotelliksi. Tuloksena oli aika sokkeloinen rakennus mutta omalla tavallaan viehättävä kokonaisuus. Illalla oli vielä yhteinen illallinen Aux Armes be Bruxelles ravintolassa kaupungin ravintolakorttelien ytimessä.

Keskiviikkona 23.9. bussi nouti meidät ajoissa suuntana EU-parlamentti. Saimme taas tutustua Brysselin aamuruuhkaan ja sekavaan asemakaavaan. Pienen haeskelun jälkeen löytyi oikea ovi ja turvatarkastuksen läpi pääsi koko joukko sisälle. Esittelytilassa oli vastassa EU:n tiedotusosaston Mari Tuominen, joka esitteli tulevan ohjelman. Sitä ennen saatiin yllätysvieras, joka oli juuri perustetun EU:n kriisiratkaisuneuvoston varapuheenjohtaja Timo Löyttyniemi. Hän oli tullut tapaamaan joukossamme ollutta isäänsä, Pekka Löyttyniemeä. Timo Löyttyniemi esitti pikakatsauksen kriisiratkaisuneuvostosta: Pankit rahoittavat toiminnan ja varoja kerätään kriisien varalle 55 miljardia euroa. Henkilökuntaa oli nyt 40 ja se kasvaa noin 100 henkilöön. Sen jälkeen Mari Tuominen esitti erinomaisen katsauksen parlamentin toimintaan ja vastaili perusteellisesti kysymyksiin. Muistin virkistämiseksi muutama luku: Parlamentin henkilökuntaa on noin 7 600 henkilöä ja palkkakuluista menee 40 % tulkkaukseen ja käännöspalveluihin. Meppejä on nykyisin 751. Sovittu tapaaminen meppi Miia-Petra Kumpula-Natrin kanssa uhkasi peruuntua, koska hän oli valiokuntakokouksessa, joka venyi ja venyi. Siellä riitti ilmeisesti puhetta.

Mari Tuominen vei meidät tutustumaan parlamentin istuntosaliin, jonka lehteriltä saikin hyvän yleiskuvan salista. Huomiota herätti simultaanitulkkien koko parven täyttävä lasikoppien rivistö. Nyt kuulemma pääosa puheenvuoroista tulkataan suoraan puhujan kielestä meppien äidinkieleen. Ennen tulkkaus venyi kun oli erilaisia välitulkkauksia. Selvisi myös, että joskus hyvä tulkkaus on parempi kuin alkuperäinen puhe !!!!.

Meppi Kumpula-Natri pääsi kuitenkin tänne istuntosaliin kertomaan kokemuksistaan parlamentin toiminnasta. Elämä Brysselissä tuntui olevan aika kiireistä kun vielä oli hoidettava kahden lapsen perheenäidin tehtävät. Yksittäisen mepin vaikuttaminen EU:n päätöksiin näytti olevan mahdollista etenkin kun sai valiokunnasta raportöörin tehtävän. Illatkin täyttyivät edustamiseen liittyvillä tapaamisilla.

Iltapäivä jäi vapaaksi ensimmäisille ostoksille ja omalle ohjelmalle. Päivällinen oli yhteinen koko ryhmälle Sheltema-ravintolassa, joka oli hiljalleen tutuksi tulleella ravintola-kortteleiden alueella. Tämä oli kodikas ruokapaikka vanhassa kolmikerroksisessa talossa, jossa sisustuksessa oli paljon puuta. Menu oli melkoisen tukeva mutta viinit olivat hyvin valittuja.

Torstai 24.9. oli pyhitetty museoille, joista ensimmäisessä (Music instrument museum) esiteltiin kaikki mahdolliset ja mahdollottomatkin musiikki-instrumentit ja soittimet läpi vuosisatojen. Opastus oli erinomainen ja esiteltävän soitinryhmän kohdalla opas soitti nauhuristaan asianomaista musiikkia. Siten tuli kuultua säkkipillit, tiibetiläiset torvet ja helistimet, tyynenmeren saarten rummut ja paljon muitakin eksoottisia soittimia. Vaikuttava paikka, jossa olisi saanut aikaa kulumaan enemmänkin. Mutta bussi odotti.

Horta-Museosta ei ollut mitään ennakkokäsitystä. Se paljastui belgialaisen arkkitehti Victor Hortan (1861-1947) omaksi taloksi ja siihen liitetyksi studio osaksi. Jos joku ei aiemmin ollut ymmärtänyt mitä on Art Nouveau-taide, niin nyt asia tuli korjattua. Kaikki perusmateriaalit olivat käytössä: tiili, teräs, puu, mosaiikki ja kivi. Luonnonvaloa oli käytetty tehokkaasti ja talon keskellä oleva porrashuone oli niitattuine teräsrakenteineen sekä arkkitehdin että seppien taidonnäyte. Horta oli suunnitellut useita päivittäistä elämää helpottavia yksityiskohtia mutta paljon aikaa oli kulutettu niihin ratkaisuihin, joilla palvelusväki ja talon asukkaat olivat erillään toisistaan. Horta luopui myöhemmin Art Nouveau-koulukunnasta. Petri halusi että katsotaan Hortan uudempaa tuotantoa ja käytiin päärautatieasemalla. Tyylikäs ja pelkistetty rakennus, jossa suuressa asemahallissa oli betonia käytetty rohkeasti pitkissä jännemitoissa.

Kiipeily kerroksissa oli ollut voimia kuluttavaa ja lounas odotti La Quincallerie-ravintolassa. Ja siellä taas kiivettiin kapeita portaita ylös kolmanteen kerrokseen. Nyt saivat ennakkoon tilanneet osterinsa. Ruoka oli kaikin puolin hyvää täälläkin. Jälkiruoka jätettiin väliin, koska oli tiedossa demo suklaan valmistuksesta.

Planete Chocolat oli pieni suklaatehdas, jossa meille esiteltiin perusteellisesti suklaan tekeminen raaka-aineista alkaen. Jos joku ei aiemmin tiennyt millainen on kaakaopuun hedelmä ja missä pavut ovat niin nyt selvisi, siellä suuren kovakuorisen hedelmän sisällä. Esittelijä kertoi vauhdikkaasti murteellisella englannilla miten suklaamassa sekoitetaan ja miten muotit käsitellään. Samalla hän teki eri vaiheet vauhdilla ja valvoi erityisesti, että lämpötilat olivat tarkasti kohdallaan. Välillä saimme maistaisia sekä tummaa että valkoista suklaata. Terveysvalistustakin saimme: Tumma suklaa on terveellistä ja parantaa monia vaivoja. Vaalea suklaa on mahdollottoman epäterveellistä, koska se ei sisällä edes kaakaojauhoa. Kuvassa joukkomme pohtii käynnin jälkeen, missä ja millä juomalla huuhdellaan suklaan maku pois suusta.

Perjantaina 25.9. aamulla lähdimme bussilla Bryggeen, jonne oli arviolta noin tunnin ja vartin ajomatka moottoritietä. Belgian maaseudulla oli paljon maataloja ja karjaa tai hevosia näkyi pelloilla. Muutama kanava ylitettiin ja bussi ohitteli jatkuvasti rekkoja, jotka olivat menossa Oostenden ja Zeebryggen satamiin. Liikenne pysähteli ja jonoutui. Oppaamme Kaarina soitteli Bryggeessä odottavalle paikallisoppaalle että tarvitaan aikalisä. Päivä oli pitkästä aikaa aurinkoinen ja vain parani kun saavuimme perille. Brygge on ollut vuosisatoja merkittävä kauppapaikka ja kauppiaiden ja porvarienvarakkuus näkyi rakennuksissa. Brygge on ollut myös hallintokaupunki ja sinne oli rakennettu useita kirkkoja ja luostari. Kaupunkia verrataan Venetsiaan ja kanavilla liikkui runsaasti täydessä kuormassa olevia moottoriveneitä. Brygge on Unescon maailmanperintökohde ja turisteja oli tungokseen asti. Näimme myös yliopiston, College of Europe, joka on erikoistunut Eurooppaa koskeviin jatko-opintoihin.

Rakennukset olivat hyväkuntoisia, vaikka rakentaminen vesirajaan ei ole aivan helppoa. Vuosisatoja on siitä hankittu kokemusta täällä niin kuin Hollannissakin. Laiturilla turistit jonottivat seuraavaa venettä. Meidän joukkomme pysyi tällä kertaa pääosin kuivalla maalla.

Tietysti täälläkin ruokailtiin ja nyt viihtyisässä Maximilien van Oostenrijk-ravintolassa. Sen jälkeen oli aikaa kierrellä paikallisia kauppoja tai katsella tarkemmin nähtävyyksiä tai puistossa lepäileviä joutsenia. Paluumatka sujui joutuisasti ja näimme millainen on belgialainen viikonloppuruuhka. Kaikki kolme kaistaa täynnä menijöitä ja usein jonot vain seisoivat. Oppaan mukaan monilla Brysselin perheillä on kakkosasunto rannikolla ja nyt ennustettu aurinkoinen viikonloppu houkutteli kaupunkilaiset liikkeelle.

Lauantai 26.9 oli vapaapäivä ja varattu myös ”shoppailulle”. Koska sää suosi niin useimmat vaelsivat omassa tahdissaan keskustassa. Nyt oli jo suuntavaisto kunnossa ja suunnat selvillä. Väkeä oli tungokseen asti liikkeellä ja saattoi kuunnella myös ilmaiskonsertteja toreilla. Sitten hotellille hyvästit ja bussi vei ripeästi seniorit kentälle. Lopuksi saatoimme todeta, että ennen matkaa jostakin luettu arvio:” Bryssel on täynnä

kaaosta, likaa, turistilaumojia, ruuhkia, syntiä ja korruptiota” ei ollenkaan pitänyt paikkaansa. Matka oli hyvin valmisteltu ja matkanjohtaja Petri oli tarvittaessa jämäkkä, jos asiat pyrkivät ”lipsumaan”.

P.S. Muuttomiehet Brysselissä

Usein on askarruttanut mieltä miten muutot hoidetaan keski-Euroopassa kun porrashuoneet ovat kapeat ja hissit puuttuvat. Asunto, jonne muutetaan voi olla vaikka kuudennessa kerroksessa kuten kuvassa. Sopivasti oli hotellimme lähellä muutto käynnissä ja näimme miten lavalla varustettu tikahissi vei muuttotavarat ylös. Ikkunat ovat aina sellaisia, että ne muuttotilanteessa saadaan täysin auki.

Matkalla otettuja valokuvia voi lähettää kohtuullisessa määrin Ritvalle ((ritva.solasaari@ril.fi) Kuvat ovat nähtävissä ja omiin muisteihin tallennettavissa osoitteessa <http://www.ril.fi/fi/jasenyys/seniorit/seniorikuulumisia.html>